

WHAT IT MEANT TO BE A JEW IN PERSIA — AND WHAT THAT TEACHES US

PART I: ANTI-SEMITISM

I. THE PERSIAN WORLD

1. Esther 1

1 It happened in the days of Ahasuerus—that Ahasuerus who reigned over a hundred and twenty-seven provinces from India to Ethiopia.

1. אסתר פרק א

א ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהדיו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה:

2. Ibid.

14 Then the king consulted the sages learned in procedure. For it was the royal practice [to turn] to all who were versed in law and precedent.

2. שם

יד ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי-כן דבר המלך לפני כל-ידעי דת ודין:

3. Ibid.

22 Dispatches were sent to all the provinces of the king, to every province in its own script and to every nation in its own language, that every man should wield authority in his home and speak the language of his own people.

3. שם

כב וישלח ספרים אל-כל-מדינות המלך אל-מדינה ומדינה ככתבה ואל-עם ועם כלשונו להיות כל-איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

4. Ibid.

5 At the end of this period, the king gave a banquet for seven days in the court of the king's palace garden for all the people who lived in the fortress Shushan, high and low alike.

4. שם

ה ובמלואת | הימים האלה עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:

II. MORDEKHAİ

5. Ibid, 2

5 In the fortress Shushan lived a Jew by the name of Mordecai, son of Jair son of Shimei son of Kish, a Benjaminite.

5. שם פרק ב

ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני:

6. Ibid.

11 Every single day Mordecai would walk about in front of the court of the harem, to learn how Esther was faring and what was happening to her. ... 19 When the virgins were assembled a second time, Mordecai sat in the palace gate.

6. שם

יא ובכל-יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית-הנשים לדעת את-שלום אסתר ומה-יעשה בה: ... יט ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-המלך:

7. Daniel 2

48 The king then elevated Daniel and gave him very many gifts, and made him governor of the whole province of Babylon and chief prefect of all the wise men of Babylon. ... 49 while Daniel was at the king's gate.

8. Esther 2

21 At that time, when Mordecai was sitting in the palace gate, Bigthan and Teresh, two of the king's eunuchs who guarded the threshold, became angry, and plotted to do away with King Ahasuerus. 22 Mordecai learned of it and told it to Queen Esther, and Esther reported it to the king in Mordecai's name. 23 The matter was investigated and found to be so, and the two were impaled on stakes. This was recorded in the book of annals at the instance of the king.

III. WHY DOES HAMAN HATE THE JEWS?

9. Ibid. 3

1 Some time afterward, King Ahasuerus promoted Haman son of Hammedatha the Agagite; he advanced him and seated him higher than any of his fellow officials.

10. LXX Esther 3

1 ... Aman [son] of Amadathes, the Bugean ...

11. Esther 3

2 All the king's courtiers in the palace gate knelt and bowed low to Haman, for such was the king's order concerning him; but Mordecai would not kneel or bow low. 3 Then the king's courtiers who were in the palace gate said to Mordecai, "Why do you disobey the king's order?" 4 When they spoke to him day after day and he would not listen to them, they told Haman, in order to see whether Mordecai's resolve would prevail; for he had explained to them that he was a Jew. 5 When Haman saw that Mordecai would not kneel or bow low to him, Haman was filled with rage. 6 But he disdained to lay hands on Mordecai alone; having been told who Mordecai's people were, Haman plotted to do away with all the Jews, Mordecai's people, throughout the kingdom of Ahasuerus.

7. דניאל פרק ב

מח אָדִין מַלְכָּא לְדַנְיָאֵל רַבִּי וּמִתְנָן רַבְרָבָן שְׂגִיָּאָן יְהִיב־
לָהּ וְהַשְׁלִטָה עַל כָּל־מְדִינַת בָּבֶל וְרַב־סַגְנִין עַל כָּל־חַכְמֵי
בָּבֶל: מוֹט ... וְדַנְיָאֵל בְּתַרְע מַלְכָּא

8. אסתר פרק ב

כֹּא בְיָמִים הֵהֵם וּמְרֻדְכֵי יֵשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגִתָּן
וְתָרֵשׁ שְׁנֵי־סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֶּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד
בְּמֶלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ: כֹּב וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמְרֻדְכֵי וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר
הַמְלֻכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרֻדְכֵי: כֹּג וַיִּבְקֶשׁ
הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי
הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

9. שם פרק ג

א אַחַר | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ אֶת־הַמֶּן
בֶּן־הַמְּדֵתָא הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כְּסָאוֹ מֵעַל כָּל־
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוֹ:

LXX Esther 3 .10

... Ἄμᾶν Ἀμαδάθου Βουγαῖον ...

11. אסתר פרק ג

ב וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְהַמֶּן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרֻדְכֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה: ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
לְמְרֻדְכֵי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: ד וַיְהִי
בְּאִמְרָם [כְּאִמְרָם] אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ
לְהַמֶּן לְרֹאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי מְרֻדְכֵי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־
הוּא יְהוּדִי: ה וַיִּרָא הַמֶּן כִּי־אֵין מְרֻדְכֵי כֹרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ
וַיִּמְלֵא הַמֶּן חֲמָה: ו וַיָּבֹז בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמְרֻדְכֵי לְבַדּוֹ
כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מְרֻדְכֵי וַיִּבְקֶשׁ הַמֶּן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחַשְׁוֶרֶשׁ עִם מְרֻדְכֵי:

12. Ibid.

8 Haman then said to King Ahasuerus, "There is a certain people, scattered and dispersed among the other peoples in all the provinces of your realm, whose laws are different from those of any other people and who do not obey the king's laws; and it is not in Your Majesty's interest to tolerate them.

ח ויאמר המן למלך אַחַשְׁוֵרֹשׁ יִשְׁנוּ עִם-אֶחָד מִפְּזֹר וּמִפְּרֹד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוּתְךָ וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין-שְׂוָה לְהַנִּיחָם:

13. Ibid. 5

9 That day Haman went out happy and lighthearted. But when Haman saw Mordecai in the palace gate, and Mordecai did not rise or even stir on his account, Haman was filled with rage at him. 10 Nevertheless, Haman controlled himself and went home. He sent for his friends and his wife Zeresh, 11 and Haman told them about his great wealth and his many sons, and all about how the king had promoted him and advanced him above the officials and the king's courtiers. 12 "What is more," said Haman, "Queen Esther gave a feast, and besides the king she did not have anyone but me. And tomorrow too I am invited by her along with the king. 13 Yet all this means nothing to me every time I see that Jew Mordecai sitting in the palace gate."

13. שם פרק ה

ט וַיֵּצֵא הָמָן הַיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וְכַרְאוֹת הָמָן אֶת-מֶרְדֵּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הָמָן עַל-מֶרְדֵּכַי חֲמָה: י וַיִּתְאַפֵּק הָמָן וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת-אֶהֱבָיו וְאֶת-זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: יא וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּגָדָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הָמָן אֶף לֹא-הִבִּיאָהּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה כִּי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְמַחֵר אֲנִי קָרוּא לָהּ עִם-הַמֶּלֶךְ: יג וְכָל-זֶה אֵינְנוּ שׂוֹה לִּי בְּכָל-עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

14. Ibid. 6

6 Haman entered, and the king asked him, "What should be done for a man whom the king desires to honor?" Haman said to himself, "Whom would the king desire to honor more than me?" 7 So Haman said to the king, "For the man whom the king desires to honor, 8 let royal garb which the king has worn be brought, and a horse on which the king has ridden and on whose head a royal diadem has been set; 9 and let the attire and the horse be put in the charge of one of the king's noble courtiers. And let the man whom the king desires to honor be attired and paraded on the horse through the city square, while they proclaim before him: This is what is done for the man whom the king desires to honor!"

14. שם פרק ו

ו וַיָּבֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ לֵמִי יִחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: ז וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל-הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ח וַיִּבְיֵאוּ לְבוּשׁ מְלָכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן בְּתֵר מְלָכוּת בְּרֹאשׁוֹ: ט וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל-יַד-אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבוּהוּ עַל-הַסּוּס בְּרִחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו בְּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

15. שם פרק ז

15. Ibid. 7

8 When the king returned from the palace garden to the banquet room, Haman was lying prostrate on the couch on which Esther reclined. "Does he mean," cried the king, "to ravish the queen in my own palace?" No sooner did these words leave the king's lips than Haman's face was covered.

ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְתֵּי הַבַּיִתן אֶל־בַּיִת | מִשְׁתָּה הַלַּיִן וְהָמֶן
נָפַל עַל־הַמֶּטֶה אֲשֶׁר אָסְתָּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם
לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי בְּבַיִת הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפָנֵי
הָמֶן חָפּוּ:

16. שם פרק ח

16. Ibid. 8

15 Mordecai left the king's presence in royal robes of blue and white, with a magnificent crown of gold and a mantle of fine linen and purple wool. And the city of Shushan rang with joyous cries.

טו וּמֹרְדֵכַי יֵצֵא | מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ מַלְכוּת תְּכָלֶת וְחֹזֶר
וְעֹטְרוֹת זָהָב גְּדוּלָּה וְתַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשַׁן
צָהָלָה וְשִׂמְחָה:

17. שם פרק י

17. Ibid. 10

3 For Mordecai the Jew ranked next to King Ahasuerus and was highly regarded by the Jews and popular with the multitude of his brethren; he sought the good of his people and interceded for the welfare of all his kindred.

ג כִּי | מֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמַלְךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ וְגִדּוּל
לְיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אַחֲיוּ דָרַשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדָבָר שְׁלוֹם
לְכָל־זָרְעוֹ: